

ПРЕДЛОГОТ НА НИМИЦ НЕПРИФАТЛИВ И ЗА ГРУЕВСКИ И ЗА ЦРВЕНКОВСКИ

Претседателот на Република Македонија, Бранко Црвенковски, конечно ја откри личната стратегија во борбата која државата ја има со нашиот јужниот сосед, во врска со уставното име. Имено, ако до вчера во јавноста имавме информации дека двете клучни фигури во македонската политика, претседателот и премиерот, имаат сосема различни концепти за решавање на овој проблем, по последниот предлог на медијаторот Нимиц, по сè изгледа, дека веќе не е така. Менувањето на ставовите, односно нивно извитоперување, не е новина во македонската политика. Во Р Македонија речиси и да не постои политичар кој по секоја цена опстанал на првичниот став, во текот на кариерата. Напротив, искуствата покажуваат дека македонските политичари во борбата за сопствениот рејтинг и углед кај меѓународната заедница, преку ноќ своите ставови ги претставувале како погрешни, односно како застарени, кои замислете не кореспондирале со духот на новото време или, пак, современата демократија. Желбата да се остане "играч" на политичката сцена секогаш била поважна од ставовите на мнозинството во државата, па дури некогаш

поважна и од националните и од државните интереси на Република Македонија. Списокот на политичарите кои, пред сè, го гледале сопствениот интерес е многу долг. Најдобар пример за тоа е македонската политичка сцена на која и денес можат да се забележат истите оние политичари кои ги одбележаа раните деведесетти години на минатиот век, како сè уште одлучуваат за битни стратешки прашања, иако одамна требаше да бидат во политичка пензија. Но, токму нивното кокетирање со меѓународната заедница, или популарно кажано виткање "кичма" според актуелните гимнастички вежби, им дозволи тие сè уште да се наоѓаат на политичката сцена во Република Македонија.

И МЕКСИКО СЕ МИСЛИ!?

Еден од тие политичари несомнено дека е Бранко Црвенковски, кој седумнаесет години опстојува на политичката сцена, при тоа и да не помисли да се пензионира, иако тоа одамна требаше да го направи. Напротив, тој и натаму останува да биде клучен фактор во македонската политика, и во овие

Желбата да се остане "играч" на политичката сцена, секогаш била поважна од ставовите на мнозинството во државата, па дури некогаш поважна и од националните и од државните интереси на Република Македонија. Списокот на политичарите кои, пред сè, го гледале сопствениот интерес е многу долг. Најдобар пример за тоа е македонската политичка сцена, на која и денес можат да се забележат истите оние политичари, кои ги одбележаа раните деведесетти години на минатиот век, како сè уште одлучуваат за битни стратешки прашања, иако одамна требаше да бидат во политичка пензија. Но, токму нивното кокетирање со меѓународната заедница, или популарно кажано виткање "кичма" според актуелните гимнастички вежби, им дозволи тие сè уште да се наоѓаат на политичката сцена во Република Македонија.

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

моменти ја има важноста да одлучува за името на нашата земја, всушност исто како и во 1993 година, кога се преименувавме во ФИРОМ. Со таа разлика што досега постојано напомуваше дека тој има различен став од оној на Груевски, многу помек, што на моменти го правеше да биде многу попожелен партнер за меѓународната заедница, наспроти ставот на тврдиот и непопустлив премиер.

Оваа приказна "поминуваше" сè до последниот предлог на медијаторот Нимиц кој, да потсетиме, беше оценет како непожелен и од премиерот и од претседателот. Со отфрлањето на предлогот Црвенковски всушност си го покажа своето вистинско лице. Имено, уште пред Груевски да одговори претседателот на државата веќе го стори тоа, при тоа напомувајќи дека ова бил досега најлошиот предлог кој дошол од медијаторот, што остава впечаток дека едвај чекал еднаш и тој да биде прв, пред премиерот! Значи, виткањето "кичма" е само приказна за пред меѓународната јавност, додека за домашната важи правилото да се биде прв, патриот! И додека ние си ја следиме трката на домашните патриоти, Мексико размислува како да нè нарече!?